

Evangelí del dimarts de la setmana V de Quaresma: a la longitud d'ona del Senyor

“Vosaltres sou d'aquí baix, jo soc d'allà dalt”. De vegades podem pensar que Jesús no ens escolta o entén; fins i tot, que ens està amagant quelcom. Examinem si la nostra escassa capacitat d'escoltar el Senyor pot ser conseqüència de la nostra manca d'esperit de sacrifici.

Evangelí (Jn 8, 21-30)

Jesús els digué als fariseus:

—Jo me'n vaig, i vosaltres em buscareu, però morireu en el vostre pecat. Allà on jo vaig, vosaltres no hi podeu venir.

Els jueus comentaven:

—Per què diu: “Allà on jo vaig, vosaltres no hi podeu venir”? ¿És que té intenció de matar-se?

Jesús continuà dient-los:

—Vosaltres sou d'aquí baix, jo soc d'allà dalt; vosaltres sou d'aquest món, jo no soc d'aquest món. Per això us he dit que morireu en el vostre pecat. I morireu en el vostre pecat si no creieu que jo soc.

Lavors ells li preguntaren:

—Qui ets, tu?

Jesús els respongué:

—Us ho estic dient des del principi. Tinc molt a dir i a jutjar de vosaltres, però el qui m’ha enviat diu la veritat, i jo tan sols dic al món allò que li he sentit dir.

Els no van entendre que es referia al Pare. Jesús, doncs, els digué:

—Quan haureu enlairat el Fill de l’home, coneixereu que jo soc, i que no faig res pel meu compte, sinó que dic allò que el Pare m’ha ensenyat. El qui m’ha enviat és amb mi, no em deixa sol, perquè sempre faig allò que li plau. Mentre parlava així, molts van creure en ell.

Comentari

Continuem al Temple de Jerusalem, on ahir vam presenciar la manera meravellosa com Jesús va salvar la vida a una dona adúltera. A

continuació, entre el Senyor i els fariseus s'estableix un diàleg intens sobre la seva persona i missió.

Un cop més, com passa en tants altres passatges, allò que Jesús demana és fe en ell: “morireu en el vostre pecat si no creieu que jo soc”. És una qüestió crucial: salvar-se o condemnar-se. Viure eternament o morir en la ceguesa produïda pel pecat.

Quan els fariseus insisteixen per entendre exactament què vol dir Jesús amb aquest *jo soc*, el Senyor els dona una resposta que cal tenir ben present: abans que res, el que us estic dient. No amaga cap carta: ell és el que està afirmant, l'enviat del Pare.

De vegades, en la pregària ens podem enfrontar a aquesta situació: pensem que Jesús no ens escolta, que no ens entén, o pitjor, que ens està amagant quelcom, que no ens està

parlant clar. Com els fariseus, podem pensar que el Senyor no ens vol donar totes les dades i és per això que no acabem de comprendre una situació concreta que ens ha tocat de viure.

Tanmateix, ¿no es podria donar el cas que, com en aquest passatge de l'Evangeli, el problema estigui a la part dels qui escolten Jesús?

“Vosaltres sou d'aquí baix, jo soc d'allà dalt”. ¿Pot ser que nosaltres siguem els que no posem tots els mitjans per estar a la mateixa longitud d'ona del Senyor?

Per ratificar les seves paraules i donar validesa al testimoniatge, Jesús anuncia la demostració definitiva: la creu. “Quan haureu enlairat el Fill de l'home, coneixereu que jo soc, i que no faig res pel meu compte”. En aquesta recta final de la Quaresma, paga la pena que ens preguntem si la nostra escassa capacitat d'escoltar el

Senyor no serà conseqüència de la nostra manca d'esperit de sacrifici. Ja ho deia sant Josepmaria: “L’Esperit Sant és fruit de la creu” (*És Crist que passa*, n. 137).

La mortificació ens situa a la mateixa freqüència d’ona de Jesús. Quan notem certa sordesa a la pregària, podem revisar en quina mesura busquem la creu en el dia a dia. D’aquesta manera, com passa al final de l’evangelí d’avui, el Paràclit ens farà formar part/participar del grup dels que van creure en ell.

Luis Miguel Bravo Álvarez //
Regina Calvo - Unsplash

a-la-longitud-dona-del-senyor/
(11/03/2026)